

17.4.2018

דברים לזיכרו של חיים פיאלקוב- אוניברסיטת ת"א הפקולטה למשפטים

בני משפחות יקרים משפחת פיאלקוב, משפחת שוהם, ראשי הפקולטה למשפטים ואנשיה, אורחים יקרים מכובדי כולם

שמי דודו צור תא"ל במיל. בתפקידי האחרון בצה"ל הייתי קמנ"ר וכיום אני משמש כמנכ"ל המרכז למורשת המודיעין - אתר ההנצחה הממלכתי לחללי קהילת המודיעין

באתר ההנצחה חרוטים על הקיר 765 שמות ושמו של חיים ביניהם, והשנה נציין 35 שנה להליכתו מאיתנו.

היום באתי לספר על חיים לא כמנכ"ל המרכז למורשת אלא כחבר שעשה איתו תקופה לא קצרה ביחד.

חיים צעיר ממני בשנה, אבל מסלול חייו היה דומה. אפשר להשתמש בביטוי אנחנו שנינו מאותו הכפר.

חיים גדל בקרית אליעזר ואני בבת גלים שהן שכונות אחיות בחיפה ושם גם נפגשנו לראשונה. שנינו

בחרנו ללמוד בפנימיה הצבאית שלידי ביה"ס הריאלי שבחיפה בו סיימנו את המגמה המזרחנית,

התגייסנו ליחידה קרבית ומשם הגענו לחיל המודיעין, כל אחד עשה בחירתו מבלי השפעה הדדית וכך זה

יצא שמסלולינו היו דומים. האינטרקציה בינינו בפנימיה הייתה בדרך כלל במשחקי הכדורסל, שיחקנו אחד

נגד השני וגם אחד עם השני

לאחר מלחמת יום הכיפורים אשר כלקח ממנה החליטו לחזק את מחלקות המודיעין הפיקודיות, הגענו

שנינו ליחידת המודיעין של פיקוד הצפון בנצרת. שם נעשתה ההיכרות בינינו לחיבור חזק. היו אלה ימים

בהם המודיעין היה צריך להוכיח את עצמו מחדש בצה"ל ולבנות את אמון היחידות בו.

עמלנו קשה לילות כימים על כך. חיים ואני היינו נוסעים מדי בקר יחד ליחידה ואף היינו שותפים לרכב

הצבאי.

אז למדתי להכיר את חיים את אופיו ואת כישוריו הגבוהים.

על חיים ניתן לומר כי היה משכמו ומעלה תרתי משמע. בולט בגובהו אך גם לא פחות בשכלו ובכישורים החברתיים שלו. היה קצין וג'נטלמן. למד במהירות את הגזרה החדשה (במלחמת יוה"כ שרת בפיקוד דרום) היה אינטליגנטי מאד, ערכי, בעל יושרה ואהב ללמוד, דבר שבלט גם בבית הספר הריאלי שם זכה לתעודות הצטיינות. היה בו נעם הליכות, טוב לב, אך יחד עם זאת היה בעל עמוד שידרה, ידע להתעקש כשחשב שזה צודק וידע ולעמוד על דעתו. עקשנותו הביאה אותו לכך שהגיע ללימודי המשפטים. צריך לומר שלא היה זה מקובל באותם ימים שקצין מחיל המודיעין ילך ללמוד משפטים במסגרת צה"ל. בדרך כלל שלחו אותו ללמוד היסטוריה של המזה"ת או יחסים בינ"ל. כאן התגלתה נחישותו של חיים שלא ויתר, והצבא שלא רצה להפסיד אותו אישר את הלימודים ויותר מזה את המעבר לפרקליטות הצבאית. זה היה אחרי שחיים מילא תפקיד של קמ"ן חטיבה 7 ברמה"ג. תפקיד קשה שבו הוכיח שוב חיים את כישוריו המקצועיים והאישיים וסיים אותו בכבוד.

אבל החייל סירב לוותר על חיים לגמרי ועל כישוריו הגבוהים ובתקופת לימודי המשפטים בכל חופשת קיץ ביקשו מחיים להדריך את קורס הקמ"נים במילואים

כך היה גם באותו קיץ אחרון של 1983 בו מצא חיים את מותו לאחר שבוע של ניווטים מפרכים יומם ולילה, בדרכו אל משפחתו בחיפה. בכל פעם שאני עובר ליד מחלף עתלית ליבי מחסיר פעימה.

לי אין ספק שלו הייתה נמשכת הקריירה שלו בפרקליטות הוא היה מגיע לתפקיד של פרקליט צבאי ראשי ואיני רוצה להפליג מעבר לזה.

יחד עם כל השקעתו ביחידה ובלימודים, חיים היה גם איש משפחה למופת. עם רעייתו עדינה אותה הכיר בביה"ס הקימו תא משפחתי חם בגיל צעיר, שהיה לי הכבוד להתארח בו פעמים רבות בארוחת ערב

שבת. הם התמודדו יחד בכל הקשיים של זוג צעיר ודרכם הייתה סלולה יחד להמשך שלצערנו נקטע לפני 35 שנה.

חיים היה חבר טוב ולא פעם ויתר לי על חלקו ברכב כדי שאוכל להתנייד בשבת.

הלוגו של הריאלי הוא והצנע לכת ושל הפנימיה הצבאית הוא בהשקט ובבטחה. חיים התנהל כל חייו על פי קודים אלה. למרות חוכמתו והצטיינותו מעולם לא גבה לבבו, את דרכו פילס בביטחון על בסיס הידע הרב שלו הן המקצועי והן הכללי

ומה אספר לך חיים חברי, השמש עדיין זורחת כרגיל, וגם גשמים יש כאן בחורף. המדינה התפתחה מאד, המזרח התיכון השתנה לגמרי. סוריה היא אינה אותה מדינה שהיכרנו בפיקוד צפון והצבא שלה מפורר ואינו אותו צבא שנדרשנו לתת התרעה על התקפה ממנו כלקח מלחמת יום כיפור. אבל בימים אלה קיים מתח ביטחוני גבוה בצפון ובדרום מסיבות אחרות.

אה ועוד משהו- הפועל חיפה נותנת עונה נהדרת שחבל לי שאתה ובנו לא כאן לראות את זה

המשפחה איבדה חלק חשוב ממנה, אנחנו איבדנו חבר והצבא והמדינה איבדו איש איכותי שיכול היה לתרום רבות בשדה המשפט ואולי גם בתחומים אחרים.

חבל על דאבדין ולא משתכחין. יהיה זכרו ברוך